

Komu zvoní hrana

Jiří Zmožek

Do krajin svého dětství dneska vracíš se zpět
a teď hledáš ten kaštan který tenkrát tu kvet
už ho dávno někdo podťal pilou
potok se pstruhama je tentam jen umíráček divně zaklinká
bim bili bam komu zvoní ta hrana komu zvoní ten zvon sud' sám

Tady toulal ses bosý v duši vlání a slast
tady tvůj vítr stříbrný vál ze všech brázd
a teď rád by ses nadech ale máš z toho strach
tucet zvoníků začíná tlouct na poplach
komu zvoní ta hrana komu zvoní ten zvon sud' sám

Chceš-li zpívej i nyní svoji ódu na radost
a klidně říkej jak jiní času zatím je dost
všechny blízké i sebe obelhávej a klam
komu zvoní ten zvon sud' sám

Chceš-li nebav se o tom na pštrosa dál si hraj
ale počítej i s tím že potom konečná good bye
nezachrání tě věta: "To se týká těch tam..."
komu zvoní ten zvon sud' sám

Jen se dívej co je v řekách třeba syn tvůj za pár let
bude chtít nepít a ty s vodou mu podáš i jed
jen si počkej až tyhle studny budou jednou na odpis
srdce planety buší své "D" pro fon Dis
komu zvoní ta hran komu zvoní ten zvon sud' sám

Chceš-li zpívej i nyní svoji ódu na radost
a klidně říkej jak jiní času zatím je dost
všechny blízké i sebe obelhávej a klam
komu zvoní ten zvon sud' sám

Že jsi u konce s dechem to je v normě oukej
nalož jak chceš s tím echem buď se neptej a nebo ptej
komu zvoní ta hrana svoje "Goodbye bim bam"
komu zvoní ten zvon sud' sám
tobě zvoní a nám
tobě zvoní a nám